

سرزمین پولدارهای کم تحرک

واقعیت‌هایی باور نکر دنی در باره کشور کوچکی که مالک با ارزش ترین پول دنیا، بی نظم ترین مردم روی زمین و خوش خوراک ترین آن هاست

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۲۴ آذر ۱۳۹۹
۲۸ ربیع الثانی ۱۴۴۲
شماره ۳۰۵۴۸

۱۷۶۸

آزمایش‌های مهم و ضروری
خانم‌ها

۲

کلیشه‌های اشتباهی
در ذهن مجری مسابقه
«دست پخت»

۳

«کراش زدن»

روی آدم معروف‌ها

آیا علاقه شدید پیدا کردن به چهره‌های مشهور
در نوجوانی اتفاقی طبیعی است و اگر دچار آن
شده‌ایم، به چه نکاتی باید توجه کنیم؟

۴

مسجد بزرگ کویت بارگه‌های معماری ایرانی

فعالیت دار دوستخانی‌ها و مراسم در این حسینی‌ها به زبان عربی و فارسی است. حسینی‌ه اشکانی‌هایی که از حسینی‌ه‌های مهم، زیبا و مدرن شیعیان کویت است که بر نامه‌ها و سخنرانی‌های آن به زبان فارسی است و اغلب سخنرانان دعوت شده از ایران هستند. بانی این حسینی‌ه مرحوم حاج احمد اشکانی، یکی از تجار اشکان از توابع لارستان فارس است. «دیوانه» قدمتی ۱۰۰ ساله دار و بخش اصلی هر خانه شخصیت‌های مذهبی، اجتماعی و سیاسی سرشناس کویتی و غیر کویتی است که محل ملاقات، حل اختلافات و گفت‌وگوی مردان است. از این دیوانه‌ها برای مهمانی‌ها، عروسی، اعیاد و عزاداری هم استفاده می‌شود.

وقتی صحبت از جاذبه‌های مکانی یک کشور مسلمان می‌شود، حتما نام یک مسجد بزرگ با معماری خاص هم در میان است. مسجد بزرگ کویت مشهور به «نگین مساجد شهر» با وسعت ۴۶ هزار متر مربع یک نمونه عالی از سبک معماری اسلامی باردی از هنر معماری ایرانی مزین به حکاکی ۹۹ نام خداد در گنبد این مسجد است. مسجد بزرگ با گنجایش ۱۷۰ هزار نمازگزار، میزبان مسلمانان این کشور برای برگزاری مراسم مذهبی و رسمی است. این کشور کوچک بیش از ۲۰۰ مسجد فعال دارد که ۱۳۵ مسجد به اهل سنت و بقیه مربوط به شیعیان است. در ضمن و طبق آمارها حدود ۸۰۰ حسینی‌ه، تکیه و دیوانیه که مرکز سوگواری و تبلیغ تشیع است در کویت

این‌جا همه چیز در اوج

بی‌نظمی است

بیشتر مهاجرانی که به کویت سفر کرده‌اند، از وضعیت شلوغ و هرج و مرج موجود در خیابان‌ها و بازارهای شهرهای اصلی این کشور گله‌مند بوده‌و ناراضیانی خود را بابت آن اظهار کرده‌اند. بی‌نظمی موجود در کویت به کارهای اداری این کشور نیز بسط پیدا کرده است. در ضمن ورزش در کویت دارای جایگاه ایده‌آلی نبوده و در سال‌های اخیر انواع تیم‌های ملی این کشور به جز قایقرانی نتوانسته اند موفق به کسب رتبه‌های مطلوب در قاره آسیا شوند. از دیگر معایب کویت می‌توان به امتیاز به نسبت پایین گذرنامه این کشور اشاره کرد؛ جایگاه گذرنامه کویت پایین‌تر از کشورهای چون قطر و گرجستان بوده و افراد با گذرنامه این کشور، ملزم به گرفتن روادید برای سفر به ۹۶ کشور جهان هستند.

از شترسواری رو بات‌ها تا

شاهین، نماد ملی

بد نیست بدانید که کویتی‌ها میانه بسیار خوبی با فناوری دارند و در استفاده از فناوری‌های نوپوشگام هستند. از طرفی در فرهنگ کشورهای عربی همیشه ردپایی از شتر دیده می‌شود زیرا شتر از معدود حیواناتی است که در شرایط سخت بیابان، گرمای سخت تابستان و کم‌آبی، تحمل بالایی در این سرزمین‌ها دارد. شترها در گذشته نقش پررنگی در زندگی مردم داشتند و امروزه برگزاری مسابقات شترسواری بسیار متداول است. این کشور به‌تازگی در پاسخ به اعتراض برخی سازمان‌ها مبنی بر حضور بچه‌ها در این مسابقات، دست به ابتکار جالبی زده است. در این مسابقات شترها توسط رو بات‌های انسان نما هدایت می‌شوند. به این ترتیب که رو بات‌ها را سوار بر شتر می‌کنند و صاحب رو بات، شتر را با دستگاه کنترل از راه دور مدیریت می‌کند. شاهین یا فالگون، این پرند خوش‌سیما و با جبروت هم در این کشور بسیار پر طرفدار است و به نوعی نماد ملی این کشور محسوب می‌شود. متأسفانه در سال‌های اخیر داشتن این گونه پرندگان شکاری تبدیل به تفریحی تجملاتی شده و میزان قاچاق این پرندگان به کشورهای عربی هم بیشتر شده است.

کشوری که ابتدا یک انبار آذوقه بود!

سال‌ها قبل بزرگ‌خاندان آل حمید، فرمانروای امارت احساء تصمیم به احداث کوت (قلعه‌ای کوچک) برای ذخیره آذوقه و جنگ افزارها در این سرزمین بیابانی گرفت. برای سال‌ها کویت صرفاً محلی گذر برای عشایر عرب بود و با اسکان مردم در این سرزمین، کم‌کم این انبار آذوقه، شکل یک شهر را به خود گرفت و در سال ۱۱۱۰ هجری، دولتی به نام کویت برگرفته از کلمه کوت پایه‌گذاری شد. در نهایت این خاندان، امارت را به خاندان آل صباح که تا به امروز به سر قدرت هستند سپردند. کویت تا سال ۱۹۶۱ میلادی تحت اشغال انگلیس بود و پس از مدتی استقلال یافت. ساختار سیاسی در این کشور، امیرنشینی است که رئیس حکومت «امیر» و نخست‌وزیر انتخابی امیر، رئیس دولت است. پایتخت این امیرنشین شهر مدرن کویت است که مرکز تمام فعالیت‌های اقتصادی، تجاری و فرهنگی است که در شکل و شمایل یک شهر کاملاً مدرن ظاهر می‌شود. تازمان کشف نفت در سال ۱۹۳۸ میلادی، قایق و کشتی‌سازی و کاوش و پرورش مروارید، دو صنعت متداول و درآمدزادر این کشور بود. بازار گنی کویت در قدیم بیشتر به دست ایرانیان به‌ویژه مردم بوشهر، خوزستان و فارس انجام می‌شد اما امروزه ذخایر عظیم نفتی و گازی در سرزمینی که فاقد یک وجب خاک کشاورزی است و البته واردات همه چیز (از شیر مرغ تا جان آدمیزاد)، این کشور را سرپانگه داشته است.

تلاقی سنت و مدرنیت در برج‌های کویت

برج‌های کویت از عجایب این کشور است. سه برج زیبای نزدیک به هم با نماد انسان، فناوری و تجدید حیات اقتصادی پس از استقلال این کشور، توسط یک معمار دانمارکی در ساحل خلیج فارس طراحی شد. طراحی برج‌ها ترکیبی از طراحی سنتی اسلامی با معماری مدرن است که اغلب با مناره‌های مساجد سمرقند و بخارا مقایسه می‌شوند. برج اصلی با ۱۸۷ متر ارتفاع، دو کره دارد. کره پایین‌تر تا نیمه به عنوان منبع آب ۴۵۰۰ مترمکعبی استفاده می‌شود و نیمه بالایی آن رستورانی با ظرفیت ۹۰ نفر است. کره بالاتر هم که در

«مجبوس» با سس

تند «دقوس»، غذای

ملی کویتی‌ها

از آن‌جا که در گذشته در بیابان سبزیجات و غلات در دسترس نبوده، گوشت غذای اصلی مردم این کشور

محسوب می‌شده است. امروزه خوراکی‌های گوشتی، رژیم غذایی این مردم را در برمی‌گیرد حتی در وعده صبحانه! «مجبوس» را غذای ملی این کشور می‌دانند که با برنج با سمانی معطر، ادویه‌جات و گوشت گوسفندی یا مرغ تهیه و با سس قرمز تند یا به نام «دقوس» سرو می‌شود. «مگلویا» چیزی شبیه به ته‌چین خودمان با استفاده از برنج، گوشت و بادامجان است که پس از پخت در ظرفی برگردانده می‌شود. «مرگوگ» هم از غذاهای سنتی این کشور با گوشت کاملاً پخته شده بره و انواع سبزیجات است که با نان خورده می‌شود. «لیگیمات» شیرینی مخصوص ماه رمضان شبیه به بامیه خودمان اما به شکل توپک‌های گرد است.

«بلالیت» یک پاستای شیرین بارشته، شکر و زعفران است که اغلب به عنوان صبحانه یا دسر میل می‌شود. در مراسم خاص مثل عروسی‌ها «قوزی» گوسفند کامل کباب شده روی برنج زعفرانی با آجیل‌های معطر از جمله پذیرایی‌های ویژه این مردم از مهمانان برای به‌رخ کشیدن سخاوتمندان است.

پوشش

پوشش

لذت رانندگی با خودروی شخصی در کویت

رفت و آمد با خودروی شخصی محبوب‌ترین گزینه انتخابی مردم کویت برای حمل و نقل است. تازمواردان به این کشور، از قیمت بسیار ارزان بنزین در کویت شگفت‌زده می‌شوند. بیشتر خودروها در این کشور مجهز به رادیاتور بزرگ و سیستم تهویه مطبوع برای قابل تحمل کردن گرمای است. ایستگاه‌های سوخت، دولتی است. قیمت بنزین در این کشور حدود ۰/۲۴ دلار آمریکا در هر لیتر است، در حالی که مثلاً در آمریکا قیمت بنزین بیش از ۱۰ برابر این عدد است. ضمن این که زیرساخت‌های بزرگراهی این کشور به خوبی توسعه یافته و با استانداردهای بالاست. همین چند دلیل کافی است که مردم لذت رانندگی را از خودشان در این کشور دریغ نکنند. کویت یکی از کشورهای است که بیشترین مصرف سالانه بنزین به دلیل قیمت بسیار پایین را داشته و در این زمینه پس از آمریکا و کانادا، رتبه سوم را به خود اختصاص داده است.

دعوت کویتی‌ها را رد نکنید

مردمان کویت بسیار مهمان نواز هستند و اگر یک کویتی، شما را به خانه خودش دعوت کرد، نباید به درخواستش جواب منفی بدهید چون این کار نوعی بی‌احترامی محسوب می‌شود و کویتی‌ها از چنین اتفاقی ناراحت می‌شوند. در ضمن، وقتی وارد منزل یک کویتی می‌شوید بلافاصله کفش هایتان را رد آورید مگر آن که صاحبخانه بگوید که ورود با کفش مشکلی ندارد. کویتی‌ها عقیده دارند که به دلیل وجود زن در خانه و مهم بودن پاکیزگی منزل برای انجام امور دینی، نباید با کفش وارد خانه شد.

پوشش سنتی که زیبا و نفیس است

پوشش مردم در این کشور، بیشتر اسلامی است، «دشداشه» لباس بلند و راحت مردانه‌ای است که یکسره و تا مچ پا با دو نوع عراقی یقه‌دار و اماراتی بدون یقه، معمولاً به رنگ سفید در تابستان و رنگ‌های تیره‌تر در زمستان است. چغیه هم نوعی سرپند پارچه‌ای است که روی سر گذاشته می‌شود تا از سر، چشم و دهان افراد در برابر آفتاب و شن محافظت کند. چغیه خود توسط «عقال»، حلقه‌ای سیاه رنگ از نخ‌های بافته شده روی سر محکم می‌شود. عبا یا عبا، چادری عربی و زنانه است که در طرفین شانه‌های آن آستینی دارد که دست به راحتی از آن بیرون می‌آید. لباس سنتی زیر عبا هم پیراهنی بلند و رنگین با گلدوزی نفیس روی یقه و سرآستین است.

اطلاعات جالب عددی درباره کویت

۸۰ درصد

نیروی کار این کشور، غیر کویتی و بیشتر از هندو پاکستان هستند.

سانتیگراد در سایه و ۶۳ درجه سانتیگراد زیر نور مستقیم خورشید، بالاترین درجه حرارت ثبت شده در کویت است.

۱۷ هزار و ۸۱۸ کیلومتر مربع مساحت این کشور است.

از خاک این کشور یعنی کمتر از ۲۰۰ کیلومتر مربع، زمین‌های قابل کشت است.

۵۴ درجه

نفر جمعیت این کشور در سال ۲۰۱۹ بوده است که حدود ۶۰ درصد از نژاد عرب و بقیه از نژادهای آسیایی هستند.

۲/۲ درصد

نرخ بیکاری در این کشور است.

۴ میلیون

حدود ۶۰ درصد از نژادهای عرب و بقیه از نژادهای آسیایی هستند.

